

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/162/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714207962
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5714207962.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: UK Profit, spol. s r. o., so sídlom v Nitre, Hornočermánska 797/59, IČO: 35 937 815, zastúpeného JUDr. Ivanou Zmekovou advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká 30, IČO: 42 254 396, proti žalovanému: Ing. S. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. - K. XX, prechodne bytom R. - O., R. XX, v konaní o zaplatenie 201,22 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 10C/136/2014-451 zo dňa 3. septembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol ako i vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku, odvolaním nenapadnutom, ktorým súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 129,414 Eur s úrokom z omeškania, ponecháva rozsudok okresného súdu **nedotknutý**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť žalobcovi zaplatiť sumu 129,414 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 112,70 € od 09. 09. 2014 do zaplatenia, vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol a zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Nároky žalobcu a jeho predchodcov sa totiž premlčovali v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Obč. zák. a žaloba bola na súd podaná 11. 06. 2014, takýmito premlčanými nárokmi sú nároky na poplatky, ktoré sa stali zročné od 22. 04. 2010 do 31. 05. 2011. Žalobcovi bolo teda možné priznať len nárok na poplatky za vedenie osobného účtu, ktoré boli zročné od 30. 06. 2011 do 21. 05. 2013, teda 23 poplatkov po 4,90 €, čo spolu predstavuje sumu 112,70 €. Celkovo súd žalobcovi priznal len nárok na zaplatenie sumy 129,414 €, ktorá pozostáva zo súm 112,70 € titulom nepremičanej istiny, zo sumy 9,52 € priznanej titulom 26,40 % úroku ročne titulom nepovoleného prečerpania, zo sumy 7,19 € priznanej titulom zákonného úroku z omeškania do postúpenia pohľadávky, teda do 08. 09. 2014 od 31. 05. 2013 a zo sumy 0,004 € titulom riadneho kreditného úroku za obdobie od 23. 05. 2013 do 26. 09. 2013. Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol, tak pokiaľ ide o uplatňovanú istinu ako aj pokiaľ ide o úroky z omeškania požadované od 09. 09. 2014, teda odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky na žalobcu, nad sadzbu 5 % ročne. Nároky žalobcu na zaplatenie istiny a úrokov nachádzajú právnu oporu v ust. § 497 a nasl. Obch. zák. a opierajú sa o ustanovenia platnej zmluvy uzavretej žalovaným so Slovenskou sporiteľňou a.s. vrátane všetkých jej súčastí.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a priznať mu uplatnený nárok s tým, že odporcovi súd uloží povinnosť nahradiť mu trovy konania. Poukázal na to, že daný právny vzťah mal byť posudzovaný podľa noriem Obchodného zákonníka a premlčacia doba mala byť teda 4 roky. Novela, ktorou bolo zavedené ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ktorá zaviedla povinnosť použiť na spotrebiteľské vzťahy prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka) nadobudla účinnosť 13. júna 2014 a žalobný návrh bol doručený dňa 11.6.2014.

K podanému odvolaniu sa odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol ako i vo výroku o trovách konania podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutej časti ostal rozsudok nedotknutý.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade išlo o spotrebiteľský vzťah, a preto aplikoval na premlčanie ustanovenia Občianskeho zákonníka. Slovenská súdna prax v súčasnej dobe zastáva názor, že právna úprava chrániaca spotrebiteľa odôvodňuje aplikáciu ustanovenia (v duálnom režime, tak podľa Obchodného ako aj Občianskeho zákonníka), ktoré by mohlo byť pre spotrebiteľa (v určitej konkrétnej situácii) výhodnejšie. Aplikáciu občiansko-právnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúciach spotrebiteľský charakter odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval o sťažnosti podnikateľa poskytujúceho stavebné úvery (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.6.2013, vydané pod sp. zn. I. ÚS 402/2013).

V uvedenom kontexte zákonodarca reagoval novelizáciou ustanovenia § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka (posledná veta), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa rozhodnutia NS SR ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

V danom prípade mal aj odvolací súd za to, že na premlčanie sa vzťahujú normy občianskeho práva, ktoré ustanovujú premlčaciu dobu v trvaní troch rokov, a to v zmysle uvádzané rozhodnutia NS SR. Vzhľadom na uvedené preto rozhodnutie v napadnutej časti, ako vecne správne, potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, resp. jej mu žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.